Hallo, hallo

Jeg er Bellamis' Ironman, OSH n 24, og er fra Dorte Kaae i Ålborg.
Jeg bliver nu kaldt "Spotter" og bor i Horsens hos Susanne & Arthur, O Toyo's ... og en masse nudister (Sphynxer).

Susanne har længe søgt efter en spottet orientaler, og det blev så mig. - Hun har tidligere haft en spottet orientaler - O Toyo's Spotted Sir Toby, som desværre fik kræft og derfor ikke er her mere.

Da hun så fandt ud af, at Dorte og Jesper sommetider får spottede killinger, aftalte de, at kom der en killing med fire ben, to ører og hale og masser af spotter, var den

afsat. - Det blev så mig. Den 1/6 i år kom jeg til verden sammen med mine to søstre.

Dorte sendte billeder af os til Susanne, og der var ingen tvivl: Jeg var reserveret og skulle til Horsens og ho

Jeg var gammel nok til at flytte hjemmefra i begyndelsen af september, men Susanne & Arthur skulle på ferie i Egypten først, så Dorte indvilligede i, at jeg kunne blive hjemme 3 uger mere, til de var kommet hjem igen. Dagen oprandt, og den 28. kom de

så og hentede mig. Den første nat sov jeg alene på badeværelset. - Der var dog en sprække under døren, så jeg kunne kigge ud. Jeg troede ikke mine egne øjne... katte uden tøj på og et stort prustende uhyre. Jeg sov nu meget godt. Både på vaskemaskine og tørretumbler var der en deilig seng med bløde tæpper i, og de havde også stillet mad og vand ind til

Næste dag blev døren åbnet, så jeg kunne gå på opdagelse, men når der var nogen i nærheden, gemte jeg mig bag mine to senge. Og først dagen efter turde jeg bevæge mig ud fra badeværelset. Jeg troede, jeg drømte. - Der var en halv snes mærkelige skabninger. De lignede godt nok katte. Men jeg havde set rigtigt under døren : De havde ingen pels på. Der

Susanne fortæller sikkert at "Spotter" har det godt

var både hvide, blå, brune og nogle med pletter på. Jeg hvæsede af dem, men det var de da ligeglade med. Så vovede jeg mig nedenunder. Der stod en stor tigerstribet boxer. Jeg hvæsede igen, men den så mig vist ikke engang... jeg er ellers ikke vant til at blive ignoreret...

Susanne siger, at nu kan man da høre, der er kommet orientaler i huset

Bellamis' Ironman OSH n 24

igen, men de mærkelige nøgne katte har da heller ikke nogen stemme, der er værd at skrive hjem om.

Det er da nogle ynkelige miv-lyde, de kommer med...

Om fredagen gjorde jeg godt nok mine nye forældre nervøse. - Jeg gemte mig om formiddagen og kom først frem sidst på eftermiddagen. Jeg hørte godt nok, de gik og kaldte på mig, men jeg lå godt i fred og ro i en tissebakke med låg (der godt nok ikke er i brug) ude i bryggerset, og så faldt jeg i søvn.

De var bange for, jeg var sluppet ud fra terrassen. (Godt nok er jeg både adræt og klog, men jeg kan da ikke gå gennem en lukket låge eller over et hegn, der går skråt indad...) Så de nåede da at sætte opslag op rundt omkring i bebyggelsen med, at jeg var løbet væk, og at der var en dusør til den, der fandt mig.

Jeg synes nu, det var mig, der skulle ha' den dusør, for sidst på eftermiddagen blev jeg sulten og gav mig til kende. Jeg tror, de blev rigtig glade, og så måtte Susanne ud og pille alle opslagene ned igen.

Jeg er blevet rigtig glad for at lege med en af de mærkelige katte. Blue Sky (kaldet Sky) er lige så gammel som mig, og vi kan rigtig more os og lave ballade sammen

De andre er nu også meget søde, og jeg synes ikke, de er så mærkelige mere, nu jeg har vænnet mig til dem. Boxeren hedder Dina og er også ret sød. Hun har sin egen lænestol, og vi er altid velkomne til at ligge og putte hos hende. Det er dejligt varmt og vi ligger også tit på gulvet og deler solstråler med hende.

Jeg har lige været på min første udstilling. - Det var i Kolding, og jeg delte bur med min nye gode ven, Sky. Dommeren kunne rigtig godt lide mig, så hun nominerede mig så jeg kom op på scenen og kunne se ud over det hele. Det var sjovt. Men jeg vandt nu ikke - øv - det var en blåmasket siameser. Men den var nu også rigtig pæn, jeg får nok chancen en anden

Nu vil jeg ha' mig noget mad. Jeg må se, hvad jeg kan finde. Forleden fandt jeg noget rå løg i en skål, men det måtte jeg ikke spise, sagde de. De pølser, Arthur havde skåret ud til Svensk Pølseret måtte jeg heller ikke spise.....men jeg nåede da at tygge på nogle stykker, så jeg fik dem i det mindste....he he.

Vi ses. Hilsen Bellamis' Ironman (Spotter)

Susanne & Arthur Dyssegaard www.otoyos.dk

"Spotter" med sin legekammerat "Sky"